

РЕШЕНИЕ

№ 780

гр. София, 10.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Светомир Бабаков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8148** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. Славя С., КАТО пълномощник на ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ – С. (ДИТ), срещу РЕШЕНИЕ от 23.05.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), Наказателно отделение, 111^{-ти} състав по н.а.х. дело № 12731/2018г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон. Излага доводи, че според нормата на чл.53, ал.2 ЗАНН Наказателно постановление (НП) се издава и когато е допусната нередовност на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН), стига по безспорен начин да са установени извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Счита, че в случая В НП правилно е посочена дата на извършване на деянието – 22.03.2018г. - денят в който е било констатирано неизпълнение на даденото предписание. Поддържа, че нарушението е било безспорно установено и доказано и че при съставяне на АУАН и на НП не са допуснати нарушения на процесуалния закон, ограничаващи правото на защита на санкционираното дружество. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно решение и вместо него по същество на спора да бъде потвърдено НП №

22-004723/02.05.2018г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - [населено място]. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], ЕИК[ЕИК] оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. С. поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяна. Подробни съображения излага в представените по делото писмени бележки от 17.01.2020г.

Прокуратурата на Република България, представлявана от прокурор Ю. от Софийска Градска Прокуратура (СГП) дава мотивирано заключение, за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал. 2 от АПК, и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С НП № 22-004723/02.05.2018г., на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл.415, ал.1 от Кодекса на труда (КТ), на ответника [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лева, за това, че дружеството - в качеството на работодател, не е изпълнило в определения срок до 05.05.2017г., даденото му предписание в т.1 от Протокол за извършена проверка №ПР1715891/04.05.2017г.: работодателят да държи на разположение на контролните органи екземпляр от Правилника за вътрешния трудов ред (ПВТР) и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работата в предприятието, в неговите поделения, обекти и работни площадки, съгласно чл.40За, ал.1 КТ. При проверката е констатирано, че В. Й. Д., на длъжност „продавач-консултант“ не представя ПВТР и график за работа през месец март 2018г., с което е нарушена разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ.

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП № 22-004723/02.05.2018г.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. Решаващият състав е обосновал извод, че при съставяне на АУАН и на НП е допуснато съществено нарушение на административнопроцесуалните правила, тъй като в двата акта е налице противоречие относно датата на извършване на нарушението. В резултат съдът е приел, че нередовността на акта, в хипотезите, касаещи конкретната дата на извършване на нарушението, мястото и участието на нарушителя не могат да бъдат отстранени по реда на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, а се налага ново законосъобразно съставяне на АУАН.

Решението е неправилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така както са установени от СРС, 111^{-ти} състав.

На първо място, следва изрично да се отбележи, че административно-наказателната отговорност на ответника по касация е ангажирана за това, че не е изпълнил даденото задължително предписание под № 1 от протокол за

извършена проверка № ПР1715891 от 04.05.2017г. Именно това е нарушението, което му е вменено.

Разпоредбата на чл.404, ал.1, т.1 КТ гласи, че за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда, както и органите по чл.400 и 401 по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, включително и на задълженията по социално-битовото обслужване на работниците и служителите и на задълженията за информиране и консултиране с работниците и служителите по този кодекс и по Закона за информиране и консултиране с работниците и служителите в многонационални предприятия, групи предприятия и европейски дружества, както и за отстраняване на недостатъците по осигуряването на здравословни и безопасни условия на труда.

В случая, даденото на ответника по касация, в качеството му на работодател задължително предписание – работодателят да държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работата в предприятието, в неговите поделения, обекти и работни площадки, съгласно чл. 403а, ал. 1 от Кодекса на труда, е обективизирано в т.1 от протокола за извършената на дружеството проверка за спазване на трудовото законодателство. Срокът за изпълнение на предписанието е от 05.05.2017г. занаяпред.

По делото безспорно е установено, както от административнонаказващия орган, така и от въззивната инстанция в хода на съдебното производство, че задължителното предписание под т.1 от протокола за извършена проверка не е изпълнено по начина и в сроковете, указани в последния. С това си деяние санкционираното лице е осъществило вмененото му нарушение, за което правилно е наложена санкция по чл.415, ал.1 КТ чийто размер е определен в законоустановения минимум.

Правните изводи на въззивния съд не се споделят от настоящата инстанция.

Неправилна е преценката на първата инстанция за тежестта на порока, засягащ АУАН и НП, относно датата на извършване на нарушението. В АУАН като дата на извършване на нарушението е посочен началният момент на извършване на административно нарушение - 06.05.2017 г. Впоследствие в НП, наказващият орган е посочил, че нарушението е извършено към 22.03.2018 г., когато е извършена проверката в обекта на контрол и е установено нарушението. В случая се касае до продължено /трайно/ нарушение, което се извършва непрекъснато, в неопределен период от време от страна на ответника по касация. По тази причина, актосъставителят е бил прецизен, като е посочил в АУАН, че началният момент на извършване на административно нарушение е 06.05.2017 г. Доколкото, обаче, нарушението е продължило и на 22.03.2018г.(когато е извършена проверката в обекта на контрол и е установено нарушението), т.е. същото е било налично и към тази дата, е налице несъществено процесуално нарушение, което не е основание за отмяна на НП. Същото няма отношение към давността /по арг. от чл. 80, ал. 3, предл.

предпоследно от НК/, нито пък е пречка наказаното лице да проведе пълноценна защита.

Предвид изложеното, неправилен е изводът на СРС, относно изискването за пълен идентитет в съдържанието на АУАН и НП. Разпоредбата на чл.53, ал.2 ЗАНН изрично урежда възможност за издаване на наказателно постановление и когато в акта е допусната нередовност, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Липсата на абсолютна идентичност в съдържанието на АУАН и НП досежно датата на извършване на нарушението по никакъв начин не е довела до ограничаване правото на защита на ответника по касация, поради неяснота на нарушението, който се е защитавал през цялото административно производство.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС, НО, 111^{-ти} състав е неправилно на основание чл. 348, ал.1. т.1 във връзка с ал.2, предл. първо от НПК и следва да бъде отменено. На основание чл. 222, ал. 1 от АПК делото следва да бъде решено по същество, като се потвърди наказателното постановление.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменение чл.63, ал.3 – ал.5 ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 (сто) лева, съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК, приложим съгласно чл.144 АПК във вр. чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006г./.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София - град, III^{-ти} касационен състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 23.05.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 111^{-ти} състав по н.а.х. дело №12731/2018г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №22-004723/02.05.2018г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - [населено място].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: 1124 С., [улица], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., представлявана от директора, с адрес: 1040 С., [улица], сумата 100 (сто) лева – разноски по к.а.х. дело №8148/2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

